

מסורתה של

עקשפט
גמזרה

א ומי' פ"כ מהל' סנהדרין
הלכה אן:
ס"ח ב מי' פ"ד מהלכות
סנהדרין הלכה ד:

רבי שמואל

[illegible][illegible]

מיום שפתחה בו. כל דמים נכלמים
בארץ אלה שרשומן יוכר כלל:
ושל הכל אין רישומן יוכר כלל:
מבנה הארץ ומידות שמענו.
כחוב בתשובה הגאונים
שאין בני א"י אומרים קדושה אלה
בצבנת דרכיה (ועפ"ה) גבי חיות שש
נכפים לאחד וכל כנף הוא אומר שירה
לאחד ביום בששם שם החול ושבשעו

שבת אומרים החיות לפני המקום ר' מנחם הארץ ומירות שמענו: **לפני**

לאחר טפל בתשמיש גמלים דהגיה בכסירות (ח). גמל אח
לכסות וכ"ש בשור המועד ליגה, שגבה כנר שלש פעמים

עובדה אחת: ד"ר
דמאומד לא מיקטל
הוא ואחריני הוו עם ר"ש
והאי דקאמר אז אני אז

הָלֵנוּ וּלְעֹרָהּ הָיָה וְהָלֵא כִּבְר נִאֲמָר
וְהָיָה עַד אִם רָאָה אִם יָדַע אִם לֹא יָגִיד וְגו'
שֶׁמֶא תִּאֲמָרוּ מִה לָנוּ לְחֹב בְּדָמוֹ שֶׁל זֶה
לְהָלֵא כִּבְר נִאֲמָר ² בְּאִכְבוֹד רְשָׁעִים רָנָה:
מ' ת"ר ³ כִּיכֵד מֵאוֹמֵד אוֹמֵר לָהֶן שֶׁמֶא
כִּי רֵאִיתִם שֶׁרָץ אַחֵר חִבְרִיו לְחֹרֶבָה
בְּתוֹךְ אַחֲרָיו וּמִצֵּאֵת סִיף בִּידוֹ וְדָמוֹ
מִטְּפָטֵף וְהָרֹג מִפְּרָפֵר אִם כִּי רֵאִיתִם לֹא
אֵיתִם כְּלוּם ⁴ תֵּנִיָּא א"ר שֶׁמֶעוֹן בֶּן שִׁמְחָה
וְרָאָה בְּנַחֲמָה אִם לֹא רֵאִיתִי אֶחָד שֶׁרָץ
אֲחֵר חִבְרִיו לְחֹרֶבָה וְרֵצִיָּה אַחֲרָיו וְרֵאִיתִי
יוֹיָף בִּידוֹ וְדָמוֹ מִטְּפָטֵף וְהָרֹג מִפְּרָפֵר
אֲמַתְרִי לֹא רָשַׁע מִי הָרָגוּ לוֹה אוֹ אֲנִי אוֹ
וְהָיָה אֲבָל מִה אֶעֱשֶׂה שֶׁאֵין דָּמָךְ מִסּוֹר בִּידִי
וְהָיָה אֲמָרָה תּוֹרָה יַעֲלֶי פִי שְׁנַיִם עֲדִים יוֹמֵת
מִמֵּת הַיּוֹדֵעַ מִתְּשֻׁבּוֹת יַפְרַע מֵאוֹתוֹ הָאִישׁ
שֶׁזָּהָג אֶת חִבְרִיו אִמְרוּ לֹא זֶה מִשֶּׁם עַד
שֶׁכָּבֵא נָחַשׁ וְהִכִּישׁוּ וּמָת וְהָיָה כִּי נָחַשׁ הוּא
הָאִמְרָר רַב יוֹסֵף וְכֵן תֵּנִי דְבֵי חֻקִּיהָ מִיּוֹם
שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אָף עַל פִּי שֶׁבִטְלָה
שֶׁהָדָרִי אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בִטְלוּ לֹא בִטְלוּ
הָיָה בִטְלוּ אֲלֵא דִין אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בִטְלוּ
יֵשׁ שְׁנַתְחִיב סִקְלָהּ אוֹ נוֹפֵל מִן הַגֵּג אוֹ חִיה
וְיִוֹרֶסְתוּ מִי שְׁנַתְחִיב שְׂרִיפָהּ אוֹ נוֹפֵל
לְדִלְקָהּ אוֹ נָחַשׁ מִכִּישׁוֹ מִי שְׁנַתְחִיב הִרְגָהּ
זֶה נִסְמַר לְמַלְכוּת אוֹ לִיסְטִין בָּאֵין עָלָיו מִי
וְנִתְחִיב חֻקֵּן אוֹ טוֹבֵעַ כְּנֶהֱר אוֹ מָת
סְרוּכִי אֲמָרִי הָיָה חֲטָא אַחֲרִיתִי הָיָה בֵּיה
אֲמָר מִר ⁵ בְּדִי שְׁנַתְחִיב שְׁתֵּי מִיתוֹת בִּי"ד
בְּיוֹן בְּחִמּוֹרָה: מֵאוֹמֵד וְכו': בְּרִינִי נִפְשוֹת
אֲמָר דְּלֵא אֲמָרִינִי הָא בְּרִינִי מִמוֹנוֹת אֲמָרִינִי
מֵאֵין כִּי אֲחָא דְתִנְיָא ר' אֲחָא אוֹמֵר גִּמְל
הָאוֹחֵר בֵּין הַגִּמְלִים וְנִמְצָא גִמְל הָרֹג
בִּידוֹ בִּידוֹ שׁוּה הָרֹג וְלִישְׁעָמִיךְ עַד מִפִּי
דְּדִקְתָּנִי בְּרִינִי נִפְשוֹת הָיָה דְּלֵא אֲמָרִינִי
בְּרִינִי מִמוֹנוֹת אֲמָרִינִי וְהָיָה ⁶ אִם אֲמָר
וְהָיָה אֲמָר לִי שְׁאֵנִי חִיִּיב לוֹ אִישׁ פְּלוֹנִי אֲמָר
שְׁהוּא חִיִּיב לוֹ לֹא אֲמָר כְּלוּם עַד שֶׁיֵּאֲמָר

פנינו יהודה לו שהוא חייב לו מאתים
דיני ממונות אמרינן להו בריני נפשות
דיני ממונות אמרינן להו בריני נפשות: ה
ריה דר' חייא מלמד שעשה קן בהכל
ציעות שלא היה יודע מהיכן נשמה יוצאה
ריה דר' חייא מיום שפתחה הארץ את פיה
לא פתחה שנאמר 'מכנף הארץ זמירות ש
לא מפי הארץ' איתיביה חזקיה אחיו 'ותפר
תחה למוכה לא פתחה וא"ר יהודה בריה
חצה מעקרא כתיב 'והייתי נע וגד ולבסוף
רב יהודה גלות מכפרת שלשה דברים שג
עיד הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיו
ליכם יחיה והיתה לו נפשו לשל' ר' יוחנן אמ
(כא אמר ה') כתבו את האיש הזה עירי ג
וזערו איש יושב על כסא דוד ומושל עוד ב
בניה אסיר (כנו) שלתיאל בנו אסיר שעיקר
ששתלו אל שלא כדרך הנשתלח גמירי

54 פתחה. וא"ת והא' כתיב (שמות טו) תכלעמו את

ד. אחרי (שבושות לד.) וכע"ז ברשב"ס ב"ב צג. בשם רבינו זקני מ"כ) ואיכא דאמרי
תא נקט גמל אחר אע"פ שמשולם לא נגז' ונשך (שם). הוא אמר לי. הלא אמ'
עשיר (שם). בפנינו הודיה לו. שהיו שנים בפנינו להודות נחמיו להיות

עני בדגמה הזאת אפי' על האמת:
מוטעל חובת ונשיאות עון אם לא
מה לנו לחבו. להיות מתחייבים
לזה עני: וסלא כד נאמר בפרק
עיס רנה. אם רשע או און כלן
ש: ב' או און או אסא. שמעון
שעון קאלי' הר: דין אסא. מיתוס.
שעון בדי שמים הדומה למתה
ש מתחייב ביה. נאם מישו. דקלי
ויהא ארס של נאם שורפו: נוסל
נג. דומיא סקקילא דמתא לקמן
בית הסקקילא דמתא גבוהה
וקומה שלו הר כלן שלש:

ט"ו בא"ת ע"פ. שד"ך להר"ק
 וכן נחמד למלות שמחין
 ח. חטא אחרתא סה ג"ס.
 י. תי מחויב שריפס חטא חמורה
 לו רוח בסיף הוא ומיתא סיף
 כדאמרין בארבע מימות (לקמן
 ט"ז). הא בדריי ממונות אחרין.
 יא. תי מחמד דמתני לה גבי איס
 יב. נפשות ולא חתן ליה גבי איס
 יג. ממונות בפרק דיני ממונות (לפני
 ט"ז). דלמריקן לה סדי שקרי
 ונריהו ז"ל: פאור. נושך שמעמי.
 יד. נראה כהגמ"ה הזכר מוזוג ע"י
 נקבה קרי לה אורח דלמרי בכוורות
 ט"ז. גמל אחר כנגד אחר: שם
 יז. שד"ך בוקים (וויזיס) להכות
 ע"י כעזריו ממונות: וליטעמך
 יח. מפי עד. דמן הכא ולא חנה לה
 יט. בעידי ממון הכי נמי כ"ו: הוא
 כ"ד לו. המחויב אמר לנו שאני
 לו אכל לא בפני הנובע אמר
 כן לא הוא הולח: איש פלוני
 כ"ד לו. הוא חייב לנו שהוא חור
 וואה ליינו עד מפי עד: סוד
 כ"ז. עיני שש: אחרין ליה
 כ"ח. נפשות. להמנות הדברים לפרש
 עיני ודריי ממונות לא איכפת
 כ"ט. עליהם כל כך: פלעיס. מכא
 כ"י קרי פלעיס: חבורות חבורות.
 כ"ב. אמר דמי: בלרן נוד. ולא
 כ"ג. אחרתא לה חטא חמורה

למא אף על גב דפסילי
נמי אף על גב דפסילי

עלים כיו: אמר רבי יהודה
חברות חבורות מצוות
השני לצארו וא"ר יהודה
בלחו לדמו של הבל שוב
צבי לצדיק מכנף הארץ
נארץ את פיה א"ל לרעה
י חייא גלות מכפרת עון
י וישב בארץ נוד אמר
יכא אמר ה' וגו' היושב
ונפל אל הכשדים הצדים
ות מכפרת על הכל שנאמר
א יצלה בימיו כי לא יצלה
ה ובהר גדלה כתיב¹⁰ ובני
זו בבית האסורין שלתיאל
האשה מתעברת מעומד
והיא

אחד שאומר לפני שירה שנאמר
מ. המזרים אינה קרויה טובה:
נכנס

וְנִמְצָא וְלֹא נִהְיָה (רַעְבֵּי'ס שֵׁס). בִּידוּעַ שׁוּזָה הָרָג
רַעְבֵּי'ס בִּמְסָה. לֹא אָמַר כָּלֹס. דַּעֲבִיד לִינִישׁ דְּאִמַר פִּלֵּ
דְּנִיבִר (שֵׁס).

תורה ואורח חיים

- [illegible]

מוספרש

[illegible]